

10. Ton Jeſus, kotrnj horje ſtpi, pſchindj ſaſo budje widomnje, kaj wot was ſchol je do nebeſ, ton ſchekomozny wjeczyny Kneſ, Halleluja.

11. Swoj' kraleftwo won ſpocjal je, ſcho jemu njett je poddane, ſtem ſłowom kneži na žyrkwi a ſdarami ju pſchekraſni, Halleluja.

12. Ton Kneſ je kraſnje horje ſtpi a nebeſa nam wotewri, to jaſtvo je won jate wſak, nam ſchuž pſcheſ ſwoje kneſtvo da, Halleluja.

13. Na ſudny džen won kſudženju ſo ſjewicj budje kraſnoſzju, ſwe jehnjatko tej wotriſacj wot koſtow a je kſebi bracij, Halleluja.

14. My na twoj pſchichob wutrobnje, o Jeſom Krſcheje, cjakamy, pſchindj, lubny Kneje, Boje dla naſ wumoz ſteho hubenſtwa, Halleluja.

125.

Wof. kyr. 1, 3.

Zeuch uns nach dir ic.
Wof: Ach moj Kneje, ka.

Ejen ſa ſobu naſ, o Jeſu! Da my tež ſe žadoszju tam pſchindjemy, dzej ty njett ſy a knejiſch ſweſekozju.

2. Ejen ſa ſobu naſ ſlubozju, ach! torn naſ ſteho ſwjeta, ſo dale my nedyrbimy mjecz tudy ſrudne ljeta.

3. Ejen ſa ſobu, wedj naſ Jeſu! ſchaſ ton pucz ktwojmu kraju, hewaſ ſchaſ my tu bluđimy na puczju ktwojmu rajju.

4. Ejen ſa ſobu, polož nuſu, daſ ſa tobu nam khodziej ktnym nebeſam, ſo dale nam ton ſly ſwjet nemje ſchodziej.

5. Ejen ſa ſobu naſ ſtajnje tu, daſ nam ſa tobu cjanycj, daſ kraſnoſz nam kaj žandjelam, daſ ſboznje horje ſtanjecj. M.

Wot Boha ſwjateho Ducho.

126.

Komm, Gott Schöpfer, heil. Geist.
Wof: Eſo Boje dječji.

Pſchindj, ſwjaty Ducho, ſtworicjel, troſcht do wutrobny wjernym ſzel, jich napeln ſtwojej dobrotu, ſchaſ woni twoje dječji ſu.

2. Kaj, tebi troſchtar rjekaju, ton najdroſchi dar pſcheſ nadu, ta jałba knaſchej ſtrowoſzi, to žorko kwjecznej ſboznoszi.

3. Saſwjecz nam ſwojezu krosomu, nech luboſz ſrjeje wutrobu, to ſłabe cjeło ſakhowaj a jemu mož a ſylnoſz daſ.

4. Ty ſdarami ſy bohaty a porſt tej ruki Bojeje. To Boje ſłowo po ſwjeczi ty dawach ſwele ryczemi.

5. Tej ſtoſzi cžerta wobaraj, nam mjer a twoju nadu daſ, ſo poſluſchni twej wuczbi ſmy, ſo duſchow ſchody ladamy.